

ROMÂNIA
JUDEȚUL GALAȚI
MUNICIPIUL TECUCI
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂREA NR. 58
DIN : 31.03.2017

Privind : acordarea titlului de cetățean de onoare, post-mortem, domnului Alexandru Mironescu, om de știință, eseist, filosof, profesor (2017 este declarat de Patriarhia Română drept Anul comemorativ al apărătorilor Ortodoxiei în perioada comunistă)

Inițiator : Cătălin Constantin HURDUBAE, Primarul Municipiului Tecuci, jud. Galați

Număr de înregistrare și data depunerii proiectului : 12679 /PJ/ 29.03.2017

Consiliul Local al Municipiului Tecuci, jud. Galați, întrunit în ședință ordinară în data de 31.03.2017;

Având în vedere :

- Expunerea de motive a inițiatorului, înregistrată sub nr. 12680 /PJ/29.03.2017
- Raportul de specialitate întocmit de Compartimentul Comunicare înregistrat sub nr. 12681/PJ/29.03.2017
- Raportul de avizare al comisiilor de specialitate nr. 3 și nr.5

În baza prevederilor :

- Regulamentului pentru conferirea titlului de „Cetățean de onoare al municipiului Tecuci” aprobat prin HCLnr. 107/11.08.2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art.36, alin. 8 din legea 215/2001, privind administrația publică locală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 45, alin. 1, alin. 5 și art. 115, lit.b din Legea 215/2001 privind administrația publică locală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare;

HOTĂRĂȘTE :

Art.1 : Se acordă titlul de „cetățean de onoare” al municipiului Tecuci, post- mortem, omului de cultură Alexandru Mironescu.

Art.2 : Prezenta hotărâre va fi dusă la îndeplinire prin grija Primarului municipiului Tecuci, Cătălin Constantin HURDUBAE.

Art.3 : Prezenta hotărâre va fi comunicată celor interesați prin grija Secretarului UAT.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
BULHAC CONSTANTIN

SECRETAR
Jr. FOTACHE VALERICA

ROMÂNIA
JUDEȚUL GALAȚI
MUNICIPIUL TECUCI
CONSILIUL LOCAL

EXPUNERE DE MOTIVE
Nr. 12680 Din 29.03.2017

Privind: acordarea titlului de „cetățean de onoare” al municipiului Tecuci, post-mortem, domnului Alexandru Mironescu, om de știință, eseist, filosof, profesor (2017 este declarat de Patriarhia Română drept Anul comemorativ al apărătorilor Ortodoxiei în perioada comunistă)

În fiecare an, în municipiul Tecuci, de ziua patronului spiritual al orașului, Sfântul Gheorghe, au loc manifestări culturale și religioase.

Anul 2017 a fost declarat de către Patriarhia Română drept *Anul comemorativ al apărătorilor Ortodoxiei în perioada comunistă*.

În acest context, administrația noastră consideră, drept un demers justificat, aducerea în conștiința publică și recunoașterea valorii intelectuale și morale a celui care a fost Alexandru Mironescu - om de știință, eseist, filosof, profesor

Alexandru Mironescu s-a născut pe 10 iulie 1903, la Tecuci.

Între anii 1922-1926 urmează Facultatea de Fizică și Chimie din București. Face studii științifice aprofundate la Paris, între anii 1926-1929, luându-și doctoratul cu teza: *„Sur l'action des organomagnesiens sur le furfurol et l'ether pyromucidique”*.

Întors în țară, devine profesor al Facultății de Științe din București. În 1931 se căsătorește cu Maria Constantin și au doi copii, Ileana și Șerban. Scrie mult, atât cărți științifice, cât și duhovnicești. Înrolându-se în Mișcarea *„Rugului Aprins”*, va fi înlăturat din învățământul superior, în 1949, devenind profesor de liceu.

În 1958 este arestat împreună cu fiul său, Șerban și alți membri ai grupării *„Rugului Aprins”*, sub acuzația de activitate subversivă, fiind condamnat la 20 de ani de închisoare. După mai bine de 5 ani (nov. 1963) este eliberat prin decretul de grațiere al deținuților politici

Moare în anul 1973, bolnav fiind de cancer și suferind mult.

Părintele Benedict Ghiuș, care l-a prohodit, își încheia astfel cuvântul: „*Omul de știință și profesorul fascinant, gânditorul cu vast orizont de cultură, de finețe, de informație, scriitorul consacrat care a fost Alexandru Mironescu, a fost totodată și un profund credincios, un credincios practicant, și un mărturisitor puternic - și întotdeauna substanțial - al credinței noastre*”.

Alexandru Mironescu a iubit credința autentică, a cunoscut-o, a trăit-o și a mărturisit-o fără emfază, dimpotrivă, „cu simplitate și normalitate”, cum îi plăcea lui să spună, așa cum vorbim despre lucrurile dragi și de maximă seriozitate ale vieții noastre de oameni.

Tecucenii au avut ocazia să cunoască mai îndeaproape remarcabila sa personalitate în cadrul lucrărilor Colocviului anual de filosofie „Ion Petrovici” din anul 2010 organizat de Casa de Cultură și Protoieria Tecuci și dedicat vieții și operei lui Alexandru Mironescu.

Având în vedere aceste aspecte, considerăm că este necesară promovarea unui proiect de HCL privind acordarea titlului de „cetățean de onoare” al municipiului Tecuci domnului Alexandru Mironescu, om de știință, eseist, filosof, profesor.

PRIMAR

Cătălin Constantin HURDUBAE

ROMÂNIA
JUDEȚUL GALAȚI
MUNICIPIUL TECUCI
CONSILIUL LOCAL

RAPORT DE SPECIALITATE

Nr. 12681 Din 29.03.2017

Privind: acordarea titlului de „cetățean de onoare” al municipiului Tecuci, post-mortem, domnului Alexandru Mironescu, om de știință, eseist, filosof, profesor (2017 este declarat de Patriarhia Română drept Anul comemorativ al apărătorilor Ortodoxiei în perioada comunistă)

În baza prevederilor :

- Regulamentului pentru conferirea titlului de „Cetățean de onoare al municipiului Tecuci” aprobat prin HCLnr. 107/11.08.2006;
- art.36, alin. 8 din legea 215/2001, privind administrația publică locală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 45, alin. 1, alin. 5 și art. 115, lit.b din Legea 215/2001 privind administrația publică locală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare;

s-a întocmit prezentul **Raport de specialitate**

REPERE BIOGRAFICE

1903- Se naște la Tecuci, în 10 iulie, Alexandru, primul dintre cei patru fii ai colonelului Victor Mironescu și ai Elenei Mironescu (n. Budișteanu).

1922-1926 - Alexandru Mironescu urmează cursurile de Fizică și Chimie ale Facultății de Științe a Universității București, obținând licența, apoi doctoratul în Filosofie.

1926-1929 - Studii științifice aprofundate la Paris. În 1929 susține, la Sorbona, teza „*Sur l'action des organomagnésiens sur le furfurol et l'éther pyromucidique*” și obține titlul de „*Docteur ès Sciences Physiques*”. Întors în țară, devine asistent universitar la Catedra de Chimie organică a Facultății de Științe de la Universitatea București.

1931 - se căsătorește, la 15 aprilie, cu Maria Constantin, cu care va avea doi copii: Ileana și Șerban.

1934 Îi apare studiul *Spiritul științific* (ed. a II-a: 1938).

1935 Îi apare romanul *Oamenii nimănui*, prefațat de Panait Istrati. Spre sfârșitul anului, este ales membru corespondent al Academiei de Științe Economice din România.

1936-1939 Îi apare romanul *Destrămare* (menționat de G. Călinescu, doi ani mai târziu, în *Istoria literaturii române...*). Colaborează la *Revista Fundațiilor Regale*.

1941-1942 Conferințe pe teme filosofice la Radio București și Fundația Culturală "Regele Carol".

1943 Participă, alături de Sandu Tudor, Paul Sterian, Benedict Ghiuș, la întrunirea spirituală organizată la Cernăuți de Mitropolitul Tit Simeonia (și considerată astăzi nucleul originar al „*Rugului Aprins*”).

1945 Îi apare studiul *Limitele cunoașterii științifice*.

1946 Îi apare monografia *Claude Bernard*.

1947 Îi apare eseu filosofic *Certitudine și adevăr*.

1948 Cel mai bun prieten al său, poetul Sandu Tudor, se călugărește la Mănăstirea Antim, sub numele de Agaton.

1949 Este înlăturat, din motive politice, de la Universitate, devenind simplu profesor de liceu. Ia parte cu regularitate la activitățile grupării spirituale a „*Rugului Aprins*” și se retrage adesea la Cernica.

1958-1963 Este arestat, la 14 iulie 1958, împreună cu fiul său, cu Sandu Tudor (devenit între timp ieroschimonahul Daniil de la Rarău) și cu alți membri ai „*Rugului Aprins*”. Sub acuzația de activitate subversivă, este condamnat la 20 de ani de închisoare, din care va face peste 5 ani, fiind eliberat, cu sănătatea zdruncinată, în noiembrie 1963.

1964 Încheie romanul *Ziduri între vii* și volumul de meditații spirituale *Floarea de foc*, dar nu va mai putea publica nimic până la moarte.

1973 Încheie și romanul *Serile singurătății*, iar în perioada următoare își va definitiva și eseul de teologie a istoriei (*Kairós*), precum și *Poemele filocalice*, pe care le considera culminația scrisului său (Ștefan Todirașcu, prieten apropiat, le va însoți cu câteva comentarii încă inedite).

1974 Moare de cancer, la 20 ianuarie. Slujba de înmormântare a fost ținută de Părintele Benedict Ghiuș .

LUCRĂRI PUBLICATE

- *Spiritul științific*, Editura Casei Școalelor, București, 1934 (ed. a II-a: 1938).
- *Oamenii nimănui*, roman, cu o prefață de Panait Istratie, București, f. a. 1935.
- *Destrămarea*. Roman, Editura Fundației pentru Literatură și Artă "Regele Carol II", București, 1939.
- *Limitele cunoașterii științifice. Contribuția științelor experimentale la problema epistemologică*, Editura Fundațiilor Regale, București, 1945 (reed. în 1992 și 1994, la Editura Harisma din București, ediție îngrijită de Rodica Galeriu, cu o prefață de Părintele Galeriu și Ion Andrei Dorobanțu).
- *Claude Bernard monografist*, Fundația Regele Mihai I, București, 1946.
- *Certitudine și adevăr*, Editura Casa Școalelor, București, f. a. s1947t (reed. în 1994, la Editura Harisma din București, ediție îngrijită de Rodica Galeriu, cu o prefață de Părintele Galeriu și Ion Andrei Dorobanțu).
- *Ziduri între vii. O poveste care nu e un roman, un roman care nu e o poveste*, Editura R.A.I., București, 1995.
- *Serile singurătății sromant*, cu o prefață de Zoe Dumitrescu-Bușulenga, Editura C.B.C., București, 1996.
- *Kairós. Eseu despre teologia istoriei*, Editura Anastasia, București, 1996.
- *Calea inimii. Eseuri în duhul Rugului Aprins*, cu un cuvânt înainte de Virgil Cândea, ediție îngrijită de Răzvan Codrescu, Editura Anastasia, București, 1998.
- *Docendo discitur. Înveți, învățând pe alții seseurit*, Editura Ex Ponto, Constanța, 1999.
- *Poeme filocalice*, cu un cuvânt înainte de Î. P. S. Bartolomeu Valeriu Anania, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului, și cu un cuvânt editorial de P. S. Nifon

Mihăiță, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, Editura Episcopiei Sloboziei și Călărașilor, 1999.

- *Întâlnirea cu Părintele Ioan Kulîghint*, în vol. Cuviosul Ioan cel Străin (Din arhiva Rugului Aprins), ed. Gh. Vasilescu, Editura Anastasia, București, 1999, pp. 105–114.
- *Floarea de foc (Mărturisiri)*, cu un cuvînt înainte de Mihai Șora, ed. îngrijită de Lis Karian, Editura Elion, București, 2001.
- *Valea lui Iosafat*, cu o prefață de Ileana Mironescu, cu "Rîndurile evocatoare" ale lui Mihail Constantineanu și cu desene de Mircea Mironescu și Dragoș Morărescu, Editura Eminescu, București, 2001.
- *Ruth. Coborâți la prima?* (Teatru), cu o prefață de Valeriu Râpeanu, Editura Elion, București, 2003.

Deși mai puțin cunoscut, profesorul Alexandru Codin Mironescu rămîne un reper în filosofia științei la români, ca și în posibila bună întîlnire între spiritul științific, spiritul artistic și spiritul religios. Savant și scriitor, figură proeminentă a grupării spirituale a „*Rugului Aprins*” de la Mănăstirea Antim din București, om de cultură, dar și de discretă și profundă duhovnicitate, el a îmbinat cercetarea cu credința și scrisul cu rugăciunea, impunîndu-se încă din perioada interbelică, atît ca teoretician al cunoașterii științifice, cît și ca romancier.

Profesorul Mironescu a ars în flacăra vie a spiritualității de la Antim dar a împărtășit și mucenicia multora dintre cei trecuți pe acolo (în timpul războiului, dar și cîțiva ani buni după aceea). Refuzînd orice compromis cu regimul comunist, a fost condamnat, în 1958, la 20 de ani de închisoare, din care a efectuat 5, eliberat cu sănătatea grav șubrezită.

De la Alexandru Mironescu a rămas o însemnată operă postumă, însumînd eseuri, dialoguri, mărturisiri și scrieri literare (de valoare mai mult mistică decît estetică, un loc aparte îl ocupă *Poemele filocalice*, considerate de autorul însuși a fi lamura creației sale și pe care am avut prilejul să constat că Părintele Galeriu nu le ignora, deși pe atunci încă nu se editaseră).

Părintele Galeriu nu numai că-l prețuia pe Alexandru Mironescu (ca om de știință creștin și ca fost deținut politic anticomunist), dar a înțeles să pună umărul, la începutul anilor '90, la relansarea sa publică. Sub egida Editurii Harisma au fost reeditate – în premieră după 1989 – două dintre cărțile profesorului, pe care părintele a găsit și vremea să le prefăteze (în colaborare cu Ion Andrei Dorobanțu): *Certitudine și adevăr* (1992) și *Limitele cunoașterii științifice. Contribuția științelor experimentale la problema epistemologică* (1994).

Mironescu era de părere că „*în nici un alt domeniu al activității, mai mult decât în acela al științei, omul, lucrînd, nu s-a simțit mai aproape de puterea de creație a lui Dumnezeu*”. Cum observa și Mironescu, laicizarea științei este o tendință stupidă și un corolar al smintelilor potențiale ale spiritului cunoscător. Mironescu nu numai că neagă argumentat presupusa incompatibilitate între credință și cunoaștere (inclusiv științifică), dar își exprimă admirabil convingerea că fără o credință în genere, pe deplin definită și asumată, orice cunoaștere este oarbă sau inconsistentă; creștinește vorbind, „*dacă nu suflă peste ele darurile Duhului*”, toate științele „*rămîn semne moarte*” (sau, cum spunea Kepler, ne tot jucăm cu simboluri, uitînd pînă la urmă că nu este vorba decât de un joc...).

Gîndirea lui Alexandru Mironescu (ca și cea a lui Nicolae C. Paulescu odinioară, dar cu mai mult aparat teoretic și într-un limbaj mai apropiat de cel al momentului actual) a fost conformată de adevăruri fundamentale, iar relevanța și actualitatea ei se vede și din aceea că foarte mulți filosofi și oameni de știință de după el au îmbrățișat și adîncit concepții asemănătoare (de data aceasta sînt invocați, între alții, Roger Sperry, Lyall Watson, Heinz Pagels, Niels Bohr și Victor Weisskopf – care, prin 1975, a conferențiat și la București despre „*Limitele și frontierele științei*”).

Avînd în vedere aceste aspecte, considerăm că proiectul îndeplinește condițiile de oportunitate și legalitate, fapt pentru care îl supunem spre dezbatere și aprobare Consiliului Local Tecuci.

Șef Serviciul Comunicare - Registratură

Cătălina Florentina CODĂU

